

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/4/2023
Identifikačné číslo spisu:	7213222697
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:7213222697.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávnenej: CASH +, s.r.o., so sídlom Moldavská 8, 040 01 Košice, IČO: 36 175 951, zast. JUDr. Juraj Špirko, advokát, so sídlom Nerudova 6, 040 01 Košice - mestská časť Juh, proti povinnej: Ing. K. V., narodená XX. I. XXXX., bytom D. zast. Mgr. Ondrej Barna, advokát, so sídlom Zámocká 34, 091 01 Stropkov, o vymoženie 17 413,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 39Er/2846/2013, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. septembra 2022, č. k. 6CoE/107/2022-235, takto

rozhodol:

I. Dovolenie o d m i e t a .

II. Oprávnená m á voči povinnej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. januára 2022, č. k. 39Er/2846/2013-190, v prvom výroku návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol a v druhom výroku zamietol aj návrh povinnej na odklad exekúcie.

2. Súd prvej inštancie zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie z dôvodu, že v predmetnej exekúcii nie je vymáhaný nárok zo zmenky, preto nemožno exekúciu zastaviť podľa § 243 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“). Povinná žiadala odklad exekúcie do doby, kým nenadobudne právoplatnosť uznesenie o zastavení exekúcie. Keďže súd prvej inštancie zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie, zamietol aj návrh povinnej na odklad exekúcie, pretože povolenie odkladu v predmetnej veci by nemalo zákonné opodstatnenie.

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“), na základe odvolania povinnej uznesením z 20. septembra 2022, č. k. 6CoE/107/2022-235, v prvom výroku potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie a v druhom výroku odmietol odvolanie povinnej proti výroku o zamietnutí návrhu povinnej na odklad exekúcie.

4. Odvolací súd uviedol, že v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, sa neuplatňoval nárok zo zmenky. Povinná podľa odvolacieho súdu nepreukázala, že v exekučnom konaní boli dané dôvody na zastavenie exekúcie tak, ako to predpokladá § 57 EP a takéto dôvody nezistil ani odvolací súd. Odvolací súd preto potvrdil výrok uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. K napadnutému výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie odvolací súd uviedol, že podľa § 56 ods. 8 Exekučného poriadku je odvolanie prípustné len proti rozhodnutiu, ktorým súd odklad exekúcie povolí. Proti rozhodnutiu súdu, ktorým bol návrh na odklad exekúcie zamietnutý, odvolanie prípustné nie je. Odvolací súd odvolanie povinnej smerujúce proti výroku o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie podľa § 386 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) odmietol.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodnosť svojho dovolania povinná odôvodnila nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý zakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP a nesprávnym právnym posúdením veci v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

6. Povinná v dovolaní uviedla, že je voči nej ako ručiteľke uplatňovaný nárok na zaplatenie dlžnej sumy bez toho, aby sa oprávnená najprv pokúšala získať plnenie od hlavného dlžníka. Je podľa dovolateľky v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, aby sa voči nej izolovane v exekučnom konaní uplatňoval rovnaký nárok rovnakej oprávnenej na zaplatenie tej istej dlžnej sumy, ako je tomu v inom konaní. Oprávnená potom môže vymôcť dvojnásobok toho, čo by vymohla, ak by správne uplatnila pohľadávku jednou žalobou. V exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 8Er/434/2008 rovnaká oprávnená vymáha rovnaké plnenie od hlavného dlžníka. Exekučný súd nepreskúmal ani namietané postupovanie pohľadávky a nezaoberal sa tým, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Uznesenie odvolacieho súdu sa preto javí ako arbitrárne.

7. Oprávnená doručila súdu k dovolaniu povinnej svoje vyjadrenie, v ktorom dovolaciemu súdu navrhuje, aby dovolanie povinnej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol a zaviazal povinnú na náhradu trov dovolacieho konania. Oprávnená uviedla, že v posudzovanej exekučnej veci nie je daný žiaden zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, ani zákonnosť postupu súdu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Oprávnená zároveň poukázala na novelu EP vykonanú zákonom č. 2/2017 Z. z., na základe ktorej nadobudol 1. apríla 2017 účinnosť § 202 ods. 4 EP, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. Dovolacie konanie bolo v tomto prípade začaté podaním dovolania z 6. júla 2022, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Prípustnosť dovolania povinnej preto nie je daná.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania, zastúpený advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie povinnej je potrebné odmietnuť.

9. Podľa § 202 ods. 4 EP dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

10. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá EP, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

11. Novelou EP vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a

dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017 Z. z.“) nadobudol 1. apríla 2017 účinnosť novelizovaný § 202 ods. 4 EP, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 EP síce určilo pravidlo, že ak § 243i až § 243k EP neustanovuje inak xekučné konania sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, vrátane dovolacieho konania, žiadne pravidlo neurčilo.

12. V posudzovanej veci je dovolaním povinnej napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané dňa 20. septembra 2022, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní a bolo vydané v čase, kedy už § 202 ods. 4 EP v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudol účinnosť. Dovolanie povinnej podané elektronicky 13. decembra 2022 bolo rovnako podané za účinnosti už novelizovaného znenia § 202 ods. 4 EP.

13. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie § 202 ods. 4 EP v znení účinnom od 1. apríla 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napríklad uznesenia najvyššieho súdu z 20. decembra 2017, sp. zn. 8ECdo/17/2017, z 12. decembra 2017, sp. zn. 3ECdo/16/2017, z 20. januára 2019, sp. zn. 5Oboer/25/2018, z 4. decembra 2018, sp. zn. 2Oboer/13/2018, z 27. septembra 2017, sp. zn. 6ECdo/15/2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavné konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach z 12. apríla 2018, sp. zn. II. ÚS 185/2018, z 17. júla 2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 a z 15. augusta 2018, sp. zn. I. ÚS 281/2018 a Náleze z 14. novembra 2018, sp. zn. I. ÚS 259/2018.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 Z. z. novelizovaného znenia EP, najvyšší súd preto uzatvára, že prípustnosť dovolania povinnej je vylúčená podľa § 202 ods. 4 EP. Dovolanie povinnej je z tohto dôvodu potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

15. Vzhľadom na to, že dovolanie povinnej nebolo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, najvyšší súd nemohol pristúpiť k posúdeniu dovolacích dôvodov vymedzených povinnou.

16. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.